

1972

Barokk muzsika Kecskeméten*

Az idei hangversenyévad utolsó estjére – a hagyományoknak megfelelően – a kecskeméti Nagytemplomban került sor, tisztán barokk művekből összeállított műsorral. A Kecskeméti Szimfonikus Zenekar keddi hangversenye telt házat vonzott. S rögtön hozzátehetjük: a Jancsovics Antal vezényletével és Kistétényi Melinda orgonaművész közreműködésével megtartott koncert méltán keltette fel a kecskeméti zenekedvelők nagy érdeklődését.

A programban szerencsésen találkozott két gyakrabban hallható és népszerű versenymű, két ritkábban hallható, sőt felfedezésnek számító kompozícióval. Corelli g-moll concerto grossoja, az úgynevezett Karácsonyi koncert Palotás József, Róbert Gábor (hegedű) és Lukács Jánosné (gordonka) szólóival hangzott el. Stílusos, kamarazenélésre törekvő játékuk jól illeszkedett a tutti, a teljes zenekar hangtömbjeihez. Az együttjátszás, a ritmikai gördülékenység is csak a második tétel jellegzetesen barokk lüktetésében szenvedett csorbát. Ennek oka azonban az előadógárdán kívül keresendő: a szokatlan akusztikai körülmények, a hangversenyteremben soha nem tapasztalható nagy visszhang zökkentette meg a muzsika motorikus életteljes ritmusát. A későbbiek folyamán – amikor már hozzászoktak a magas boltívek okozta visszhanghoz, a speciális hangzási körülményekhez, alig-alig fordult elő hasonló eset.

Vivaldi sötéten hömpölygő, tragikus és fájdalmas színekben égő-lobogó muzsikája a c-moll zenekari koncertben ismét ráébreszthette a közönséget arra, hogy a nagy olasz mester életműve mennyire gazdag tárháza a felfedezésre, az új meg új meghallgatásra méltó műveknek.

Kistétényi Melinda közreműködésével először a kevésbé ismert g-moll orgonaverseny hangzott el Händel művei közül. Az előadás színekben, a dallamok, a ritmikus képletek tagolásában egyaránt stílushű volt. S abban is, hogy a művésznő a helyszínen rögtönözve adta elő a versenymű néhány szólórészletét – úgy, ahogy azt annak idején az effajta darabjait bemutató zeneszerző is tette. Az improvizált, lassú rész érdekesen idézte fel Bach világát Handel művének keretei között. Ez azonban semmiképpen nem jelentett stílustalanul odaillesztett részletet, hisz a korszak zenei köznyelve rejtettebb, vagy felismerhetőbb szálakon összeköti a két szerzőt.

---

* Petőfi Népe, 1972.05.18., 3. o.

A műsort záró népszerű F-dúr orgonaverseny felvillanyozó és derűs hangulatot árasztott. Jó lehetőséget adott a szólistának, hogy kiváló technikai és muzikális kvalitásait csillogtassa, a hallgatóság nagy örömére.

Jancsovics Antal kiváló érzéssel, határozott elképzelésekkel irányította a koncertet. Kitűnően tudja megformálni az egymást követő karaktereket, de a barokk zenére oly jellemző egy idejű kontrasztokat is, például olyan tételekben, ahol az olaszosan daloló hegedűszólamokat a basszus lépkedő, vagy motorikusan lüktető szólama kíséri.

Ez a szép műsorú és egészében jól sikerült hangverseny méltóképpen zárta az 1971/72. évad gazdag programú koncertsorozatát.